

عنوان مقاله:

ریزرسخساره‌ها، محیط رسوی و چینه‌نگاری سکانسی سازند میشان در جنوب کوار

محل انتشار:

دوفصلنامه رسوب شناسی کاربردی، دوره 11، شماره 21 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده‌گان:

فروغ ابراهیمی - کارشناس ارشد زمین‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه پیام نور، صندوق پستی ۱۹۳۹۵-۳۶۹۷، تهران، ایران

مهناز پروانه نژاد شیرازی - دانشیار گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه پیام نور، صندوق پستی ۱۹۳۹۵-۳۶۹۷، تهران، ایران

رضا صادقی - استادیار گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه پیام نور، صندوق پستی ۱۹۳۹۵-۳۶۹۷، تهران، ایران

رویا فناطی‌رشیدی - دانش آموخته دکترا زمین‌شناسی، دانشگاه پیام نور، بندرعباس، ایران

خلاصه مقاله:

سازند میشان با سبکی ۳۹۵ متر از سنگ آهک، سنگ آهک مارنی و مارن و به سن میوسن پایینی تا میانی (بوردگالین-لانگین)، به منظور بررسی محیط رسوی و چینه‌نگاری سکانسی در برش چینه شناسی باوریان در جنوب کوار استان فارس اندازه گیری و نمونه برداشده است. این سازند در برش یادشده، روی نهشته های تبخیری و تخریبی قرمز رنگ سازند رازک (میوسن پایینی) و در زیر رسوبات تخریبی و کربناته سازند آغازگاری (میوسن-پلیوسن) قرار گرفته است. برپایه شواهد صحرایی، ویزگی های سنگ نگاری و همچنین بررسی فراوانی و پراکنش روزن بران و دیگر آلومک ها و ارتكم ها، تعداد هجدۀ دسته‌ریزرسخساره شناسایی شدند که در شش زیرمحیط یا پهنه رسوی کشندی (جزرومدی)، کولابی، پشتنه ای، ریف کومه ای، دریای باز کم ژرف و ژرف قابل جایگذاری می باشند. نبود ریف های سدی گستردۀ (که ویژه سکوهای لبه دار هستند)، تبدیل تدریجی ریزرسخساره ها به یکدیگر، وجود پهنه های گستردۀ کشندی و همچنین نبود کربنات های دوباره نهشته شده، نشان می دهد که توالی رسوی در این برش روی یک سکوی کربناته رمپی با شبیب یکنواخت نهشته شده است. به گونه کلی، رسوب گذاری نهشته های آهکی-مارنی سازند میشان روی سنگ های رسوی تبخیری-آواری سازند رازک، نشانگر آخرین پیشوای آب دریا در زمان میوسن حوضه زاگرس می باشد که بررسی چینه نگاری سکانسی این سازند در برش مورد پژوهش، منجر به شناسایی تعداد چهار سکانس رسوی رده سوم با مرزهای سکانسی از گونه دو گردیده است.

کلمات کلیدی:

حوضه زاگرس، زیرپنه فارس، سازند میشان، رمپ، چینه نگاری سکانسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1681427>

